

4 Σεπτεμβρίου 2013

Πόθεν Έσχες: Μια επείγουσα ανάγκη

/ Γενικά Θέματα

Της Ζήνας Λυσάνδρου Παναγίδη

Φιλολόγου, MSc

Είναι γεγονός ότι πολλοί αντιδρούν στη φορολόγηση της ακίνητης ιδιοκτησίας, γιατί εφαρμόζεται για πρώτη φορά, και τους κακοφάνηκε. Ασφαλώς, υπάρχουν και αυτοί που δικαιολογημένα αντιδρούν, γιατί δεν έχουν να πληρώσουν. Η πλειοψηφία, όμως, άδικα παραπονιούνται, γιατί αυτό το μέτρο έπρεπε να εφαρμοστεί από την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας, ή, τουλάχιστον, μετά το 1974, όταν κάποιοι από μας χάσαμε τα πάντα, και κάποιοι άλλοι άρπαξαν την ευκαιρία που τους παρουσιάστηκε, για να κάνουν τα «παλούκια τους χρυσά», κατά το κοινώς λεγόμενο.

Τότε, λοιπόν, που άρχισε ο καθένας να ανοίγει το στόμα του και να ζητά όσα του κατέβαιναν στο κεφάλι, έπρεπε εμείς να κάνουμε τα αδύνατα δυνατά, να βρούμε τα λεφτά για να πάρουμε ένα κομμάτι γης, να κτίσουμε ένα σπίτι, να βάλουμε το κεφάλι μας κάτω από ένα κεραμίδι. Κι όλα αυτά με χίλιες δυο στερήσεις, με αιματηρές οικονομίες, με εντατική εργασία για τους πιο πολλούς, με ξενιτεμούς, με πόνο ψυχής απροσμέτρητο για όσα είχαμε και χάσαμε.

Πολλοί, λοιπόν, καπάτσοι όρμησαν και εκμεταλλεύτηκαν την κατάσταση. Εκεί που δεν ήξεραν να χωρίσουν «δυο γαιδάρων άχυρο», άνοιξε το στόμα τους με την αναπάντεχη τύχη που τους βρήκε, και ζητούσαν αστρονομικά ποσά για τη γη τους. Μάλιστα, κάποιοι παραπονιόντουσαν ότι τους πήραν γη και την έδωσαν για να κτιστούν οι προσφυγικοί συνοικισμοί. Άσχετο, αν τις πιο πολλές φορές η γη ήταν χαλίτικη.

Όμως, κι εκεί που το κράτος απαλλοτρίωσε κάποιες περιουσίες, ευεργετήθηκαν όσοι είχαν γύρω γη, γιατί η τιμή «της καυκάλλας» που έκοψαν οικόπεδα, ανέβηκε κατακόρυφα, και έφτασε σε εξωφρενικές τιμές, ενώ πριν από τον πόλεμο δεν την έπαιρνες, και να σε παρακαλούσαν. Εξάλλου, ποιος είχε ανάγκη να πάρει τη γη τους, όταν είχαμε έναν κάμπο ολόδικό μας;

Αυτή, λοιπόν, ήταν η φούσκα της γης. Ένα παρασιτικό, εξαμβλωματικό φαινόμενο, ένα καρκίνωμα του χειρίστου είδους, που μας οδήγησε με μαθηματική ακρίβεια στο βάραθρο και την καταστροφή.

Γι' αυτό επιμένω ότι η φορολόγηση της ακίνητης ιδιοκτησίας έπρεπε να γίνει πριν από πολλά χρόνια, όχι τώρα που μας επεβλήθη άνωθεν. Από μόνοι μας έπρεπε να νοικοκυρευτούμε. Αλλά ποιος τολμούσε να αγγίξει τις «ιερές αγελάδες»; Όλοι, μηδενός εξαιρουμένου, υπολόγιζαν τα κομματικά τους οφέλη. Θα μπορούσε ο κ. Βασιλείου να το κάνει, ή ο κ. Κληρίδης, αλλά ο περίγυρος και τα κόμματα που τους υποστήριζαν, θα' πεφταν να τους φάνε.

Μπορεί, όμως, να γίνει και τώρα, όχι με τιμές του 1980, αλλά με τις τρέχουσες τιμές. Για όσους δε, τόσα χρόνια «έκαναν πάρτι», πρέπει να εφαρμοστεί αμέσως το «πόθεν έσχες», το οποίο πρέπει να επεκταθεί σε όλους μας. Θέλει πολλή μαγκιά, για να γίνει αυτό, αλλά νομίζω, ότι αν ο Πρόεδρος Νίκος Αναστασιάδης τολμήσει να το εφαρμόσει, θα μείνει στην ιστορία ως ο Ηγέτης που δεν αγόταν από τα συμφέροντα των ολίγων, αλλά κυβερνούσε με «αιδώ και δίκη».

Παραπομπές

Η «**αιδώς**» και η «**δίκη**» αποτελούσαν κατά τον Πλάτωνα τα δυο βασικά συστατικά για τη συγκρότηση πολιτειών, ικανών ν' ανταποκριθούν για το σκοπό της ύπαρξής τους που δεν ήταν άλλος απ' το να υπηρετήσουν τον άνθρωπο. «Δίκη» είναι το αίσθημα δικαιοσύνης και «αιδώς» το αίσθημα της ντροπής, της συστολής.

εξαμβλωματικός -ή -ό : που μοιάζει με εξαμβλωμα, που προκαλεί αποκρουστική

εντύπωση: Εξαμβλωματική όψη / μορφή / εικόνα / κατασκευή.

[λόγ. εξαμβλωματ- (εξάμβλωμα) -ικός]